

Komentár evanjelia na štvrtok po 6. velkonočnej nedeli: vždy radostní

Komentár na štvrtok po 6. velkonočnej nedeli. „Ale váš smútok sa premení na radosť“. Zmŕtvychvstalý Ježiš hovorí kresťanom aj dnes: už nie je dôvod byť smutný. Radujte sa vždy v nádeji.

Evanjelium (Jn 16, 16-20)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Ešte chvíľku a už ma neuvidíte a zasa chvíľku a uvidíte ma.“

Niektorí z jeho učeníkov si medzi sebou hovorili:

„Čo je to, že nám hovorí: ‚Ešte chvíľku a nevidíte ma a zasa chvíľku a uvidíte ma,‘ a: ‚Idem k Otcovi?‘“

Hovorili:

„Čo je to, že hovorí: ‚Ešte chvíľku? Nevieme, čo hovorí.“

Ježiš spoznal, že sa ho chcú opýtať, a povedal im:

„Dohadujete sa medzi sebou o tom, že som povedal: ‚Ešte chvíľku a nevidíte ma a zasa chvíľku a uvidíte ma?‘ Veru, veru, hovorím vám: Vy budete plakať a nariekať, a svet sa bude radovať. Budete žialiť, ale váš smútok sa premení na radosť.“

Komentár

Podobne ako pri iných príležitostiach, keď ide o Ježišovo veľkonočné tajomstvo, učeníci nerozumejú Majstrovým slovám a boja sa ho otvorene spýtať. Takto sa správajú aj pri výslovnom ohlásení umučenia: „Ale nerozumeli jeho slovám a báli sa ho spýtať“ (Mk 9, 32). O to viac, ak už samotné slová sú trochu záhadné: „Ešte chvíľku a už ma nevidíte“. V skutočnosti sa učeníci nechcú odlúčiť od Majstra, ani sa necítia byť na túto neprítomnosť pripravení; a zostávajú nepokojní a bojazliví. Mohli by zvolať spolu so žalmistom: „Ale ty, Pane, neodchádzaš. Moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc“ (Ž 22, 20).

Ale Ježiš, ako vždy, berie na seba slabosť svojich učeníkov, ktorá sa prejaví plačom, hlbokým smútkom, a čo je horšie, stane sa terčom opovrhnutia. Až do samotného dňa zmŕtvychvstania zostávajú učeníci, nedôverčiví voči svedectvu žien,

uzavretí, zachvátení strachom.

Napokon, „učenici sa zaradovali, keď videli Pána“ (Jn 20, 20). To, čo často hovorili pri modlitbe žalmov: „Môj plač si premenil na tanec, rozviazal si mi vrecovinu a obliekol si ma do radosti“ (Ž 30, 12), sa v nich veľkolepo uskutočnilo. Radosť, ktorá bude plná odvahy, keď dostanú silu Ducha Svätého. Vtedy sa budú môcť radovať aj v súženiach (porov. Rim 5, 3), radovať sa z utrpenia pre Ježišovo meno (porov. Sk 5, 41).

Zmŕtvychvstanie Pána je historická skutočnosť, ktorá nestratila nič zo svojej novosti. My kresťania sme dnes dedičmi tejto prvej radosti, tohto prvého impulzu a nositeľmi tejto veľkej zvesti. V našom každodennom živote, hoci často pociťujeme ťarchu ťažkostí, majme vždy na obzore živú prítomnosť Božieho Syna, ktorý nás udržiava v radostnej nádeji. Ako nás nabáda svätý Josemaría, „radosť Božieho

muža, Božej ženy, má byť
prekypujúca: pokojná, nákazlivá,
príťažlivá..., skrátka musí byť taká
nadprirodzená, taká lákavá a taká
prirodzená, že strhne ostatných na
kresťanské cesty“ (*Brázda*, bod 60).

Josep Boira // halfpoint - Canva
Pro

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/jueves-6/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/jueves-6/) (26.03.2025)